

Lectio divina 2. Niedziela Wielkanocy

J 20,19-31 - pytania

1. Czy naprawdę żyję jak człowiek, który wierzy, że Jezus zmartwychwstał, czy raczej jak ktoś, kto tylko o tym słyszał?
2. Czy naprawdę wierzę, że zmartwychwstanie Jezusa zmienia także moje dzisiejsze życie, czy pozostaje dla mnie tylko świętą historią?
3. Co dziś jest moim zamkniętym wiecznikiem: lęk, zranienie, grzech, rozczarowanie, pycha?
4. Czy pozwalam Jezusowi wejść do tych miejsc we mnie, które są zamknięte, zranione i pełne wstydu?
5. Czy pokój Chrystusa jest dla mnie skarbem, czy wciąż szukam ukojenia poza Nim?
6. Jakie myśli najczęściej zatrzymuję w głowie: te, które rodzą się ze słowa Jezusa, czy te, które rodzą się ze strachu?
7. Czy moje serce jest jeszcze zdolne do drogi, do Paschy, do przejścia, czy ugrzęzło w duchowym bezruchu?
8. Czy przyjąłem, że Jezus mnie posyła, czy wolę zostać w miejscu, gdzie nic mnie nie kosztuje?
9. Czy widzę w Duchu Świętym żywą obecność Boga, czy tylko „pomoc” do religijnych zadań?
10. Czy nie uciekam od odpowiedzialności za wiarę innych, tłumacząc się własną słabością?
11. Czy moja wiara jest życiem i drogą, czy stała się już muzeum pobożnych wspomnień?
12. Czy potrafię zaufać świadectwu Boga i Kościoła, czy ciągle żądam znaków na własnych warunkach?
13. Czy nie próbuję spotkać Jezusa tylko tak, jak mi wygodnie, bez zgody na wiarę, która prowadzi przez ciemność?
14. Czy wyznanie „Pan mój i Bóg mój” jest naprawdę modlitwą mojego serca, czy tylko dobrze znanym cytatem?
15. Gdyby ktoś patrzył na moje życie z boku, zobaczyłby bardziej człowieka zmartwychwstania czy człowieka *zamkniętych drzwi*?
16. Czy żyję jak człowiek nowego stworzenia, czy wciąż bardziej jak ktoś, kto uważa, że śmierć, grzech i ciemność mają ostatnie słowo?

Kolejne spotkania lectio divina u franciszkanów: 9 maja, 27 czerwca, 11 lipca, 15 sierpnia, 19 września.